

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρονται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34

Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πειμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορώσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλουσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ Ζάππειον. — Εὐφροσύνη Νέγρη. — Ποιήσεις ἐκ τῶν τῆς αἰοδίμου
Φωτεινῆς Οἰκονομίτου — Αἱ συνέπειαι τῆς βελόνης (ὑπὸ Μάρθας Ζη-
μοπούλου — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Βῶλον Α'. — Τὰ αἷτια τῆς ἀγρυ-
πνίας (ὑπὸ Ἑλλης Ρόδ). — Ἐξετάσεις. — Ῥετινιον διαγώνισμα. —
Ἐξετάσεις ὠδείου. Καλλιτεχνία. Εἰδοποιήσεις. Ἐπιφυλλίς.

ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ

Δικαίως ὄλος ὁ περὶ τὸ Ζάππειον χωρὸς ὀνομάζεται παρὰ
τοῦ λαοῦ Ἐκθεσις. Μήπως ἐκεῖ δὲν ἐκτίθεται παρὰ τῆς με-
γάλης μητρὸς φύσεως ὅ,τι πολυτελὲς καὶ θαυμάσιον ἔχει αὕτη
νὰ ἐπιδείξῃ; Μήπως ἢ πλεῖστα εἰς ρεῖθρα ἀνκλωμένων ρου-
βινίων καὶ τοπαζίων καὶ σαρφείρων δύσιν τοῦ ἡλίου, ἢ ἐκά-
στοτε ὑπὸ νέαν μαγικὴν εἰκόνα ἐκτιθεμένη ἐκεῖ δὲν ἀποτελεῖ
τὸ μαγικώτερον θέαμα, τὸ ὁποῖον ὀφθαλμὸς δύναται νὰ ἀπο-
θαυμάσῃ; Μήπως αἱ γραφικῶς ἐξελισσόμεναι ἰοκύνου γραμ-
μαὶ τῶν πέραν τῆς Φαληρικῆς θαλάσσης καὶ ἐκ τοῦ Σαρωνικοῦ
ἀναδυομένων ὡς μετὰ λουτρὸν ἐξ ἀμεθύτου νήσων δὲν ἀπο-
τελοῦν βῆθος εἰκόνας, ὁποῖον οὐδεμία καλλιτεχνικὴ φαντασία
θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπινοήσῃ καὶ οὐδεὶς χρωστήρ ὅσον τέλειος καὶ
ἂν ἦτο νὰ ἀναπαράσῃ; Μήπως ἢ ἐντεῦθεν σειρὰ τοῦ Ὑμη-
τοῦ μὲ τὸ γραφικὸν τοῦ Ἀρθητοῦ δισύλλιον, μὲ τὴν ἐνκλ-
αγὴν τῶν περὶ τὴν ἐσπέρην ἀπνευσμάτων τοῦ ἰκνηοῦς χρώ-
ματος καὶ τὴν σκιερὰν ἀνταύγειάν του, δὲν ἀποτελεῖ πλάσιον
κινουὺν εἰς κατασκευατικὴν ἔκστασιν τὸν θεατὴν; Μήπως αὐτὸ
τοῦτο τὸ γραφικὸν τοῦ Ζαππείου τοπίον δὲν συγκεντρῶ ἐντὸς
τοῦ εἰς ἐν βλέμμα περιλαμβανόμενον χώρου τοῦ ὅ,τι ἡ φύσις
τοῦ εἰς ἐν βλέμμα καὶ ἡ ἱστορία ἔχει περιφανέστερον νὰ ἐπιδείξῃ;
Ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὸν σκοτεινὸν καὶ ἄρρυθμον βράχον ἐν εἶδει
ἀποθεώσεως τῆς Τέχνης ἢ περιόμοφος καὶ εὐκχεμπτος ἀρ-

χιτετονικὴ τοῦ Παρθενῶνος διαγράφει τὰς ἀμιμήτου κάλλους
γραμμὰς τῆς ὡς ἰδανικὴν μᾶλλον ἢ πραγματικὴν τῆς Τέχνης
ἐκδήλωσιν, ὡς ὀπτασίαν ὑπερφυσικὴν αἰωρουμένην μεταξὺ οὐ-
ρανοῦ καὶ γῆς, ὡς ὑπερτάτην ἔκφασιν τῆς θείας ἐμπνεύσεως
καὶ καταγωγῆς τῶν μεγάλων τῆς Τέχνης μυστῶν. Ἐν ᾧ ἐπὶ
τοῦ ἀπέναντι αὐτῆς λόφου τὸ ἄμορφον τοῦ Φιλοπάπου μνη-
μεῖον ἀποτελεῖ διὰ τῆς ἀντιθέσεως τοῦ σχήματος καὶ τῶν
γραμμῶν του τὸ συμπλήρωμα τῆς καλλιτεχνικῆς αὐτῆς εἰκόνας.
Ἐδῶ πρὸς τὰ κάτω αἱ δίκην ταπεινῶν προσκυνητῶν παρ-
τεταγμένα στήλαι τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διός, δὲν φαί-
νονται ἀποτείνουσαι τὸν προαιώνιον τοῦ θαυμασμοῦ των φόρον
πρὸς τὸ ὑψιπέτες τῆς Τέχνης Μαυσωλεῖον, ἐν ᾧ ἡ κόρη τοῦ Διός
τόσον ὑμνήθη ἄλλοτε καὶ ἐθαυμάθη; Καὶ παρ' αὐτὰς ἢ ἐκ
τοῦ γήρατος ὠχροκίτρινη τοῦ Ἀδριακοῦ Πύλη δὲν φαίνεται
ἐκεῖ ὡς θέτουσα φραγμὸν ἀνυπέβλητον μεταξὺ τοῦ μεγάλου
παρελθόντος καὶ τῆς μετέπειτα τῆς χώρας καταπτώσεως;

Ὅλοι τῆς Τέχνης καὶ τῆς Ἱστορίας ἐν ταῦτῳ οἱ θησαυροὶ
οὗτοι δὲν εἶναι ἐγκατεσπαρμένοι εἰς πυξίδα σμαραγδοσκεπῆ, ἐν
ἢ τόση ζωὴ καὶ σφρῆγος πλέει σήμερον; Τὰ μικρὰ ἄλλα, τὰ ἀν-
θοστολίστα ἄνθηρα, τὸ μυροβόλον τοῦ βασιλικοῦ κήπου δα-
σύλλιον, οἱ πράκτειοι τοῦ Ἰλισσοῦ μὲ τὴν πέραν αὐτῶν ὡς
πρᾶσινην λωρίδα δενδροστολίστον ὀδόν, καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ περὶ
τὸ Ζάππειον κομψὸν περίπτερον δὲν συντελοῦν ἔλα ὁμοῦ εἰς
πλουτισμὸν καὶ ποικιλίαν τῆς εἰκόνας.

Καὶ ὅμως ἀπὸ τίνος οἱ περιπικτηταὶ τοῦ Ζαππείου ἀπο-
λαμβάνουν καὶ ἐντὸς αὐτοῦ νέον καὶ θαυμάσιον θέαμα. Ἡ
Βιοτεχνικὴ Ἐταιρεία ἔπηξεν ἐντὸς τῶν μεγαλοπρεπῶν αὐτοῦ κί-
θουσῶν τὴν φωλεὰν τῆς νεωτέρας ἐγχωρίου βιομηχανίας καὶ
Τέχνης. Ἀθροῦτως ἐργαζομένη ἢ εὐεργετικὴ αὕτη ἔταιρεία
κατώρθωσεν ἐντὸς ὀλίγου ὅ,τι οὔτε Κυβερνήσεις, οὔτε ἐπίσημοι
Ἐκθέσεις, οὔτε γενναῖα καὶ πλούσια κληροδοτήματα ἠδυνή-
θησαν νὰ ἐπιτελέσουν.

Αφ' ενός μορφώνει διά κατ'αλλήλου τεχνικής παιδείας τεχνίτας και βιομηχάνους και αφ' άλλου ένισχυεί εις την όδον της προόδου τους αφ' έκυτων διά τώτων μόχθων και αγώνων προαχθέντας τοιούτους.

Αί καλά τέχναι, ή γλυπτική και ή ζωγραφική, ή κομφοτεχνία εις πολλούς κλάδους της, έν οίς διακρίνεται ό των αυτοδιδάκτων δυστυχών φυλακισμένων. ή ξυλογλυπτική, ή λεπτοουργική, ή επιπλαποιία, ή υφαντική, έν ή ή καλλιτεχνική της κ. Καρσταμαχτή βιομηχανία κατέχει την πρώτην θέσιν, έκτίθενται εκεί πλουσίως και δαψιλώς εις ζήλευτην αληθώς τελειότητα.

Δέν έπρεπε να μείνη Έλληνις και Έλλην, δικαιούμενοι να φέρουν τό όνομα τούτο, χωρίς να έπισκεφθούν την έκθεσιν της Βιοτεχνικής Έταιρίας, άποτέμοντες ούτω δικαίον φόρον ευγνωμοσύνης προς τους ιδρυτάς και διοργανωτάς αυτής, και ένθαρρύνοντες διά της εξ αυτής άγοράς και προμηθείας των διαφόρων χρησίμων και θαυμασίως έπεξεργασμένων ειδών τους άξιους πάσης τιμής και ύποστήριξεως έκθέτας.

Αλλως τε και έν δέν έχη τις να προμηθευή τι εκείθεν, άποκομίζει τουλάχιστον μετά την επίσκεψιν ταύτην την ευχαρίστησιν, ότι μεθ' ήλην την δικτυοπανιζόμενην όπισθοδρομικότητα μας, προοδεύομεν και άλματ.ώς μάλιστα και ότι έντός ολίγου χρόνου, έν παρ' των άρμοδίων ληφθή συντονωτέρα τις πρόνοια, ή Έλλάς θα κατ'άλλοι ώραίαν και έπιφανή θέσιν έν τη σταδιοδρομία της συγχρόνου βιομηχανίας.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΝΕΓΡΗ

Έδρατεν ή Ευφροσύνη Νέγρη κατ' ήν έθνικην ήμων εξέγερσιν, χωρίς να είναι ούτε ήρωίς, διακριθεΐσα εις τας μάχας, ούτε χορηγός, προσενεγκούσα την περιουσίαν της ύπερ του ιερού αγώνος. Την περιβάλλει τό άκτινωτόν των μαρτύρων της Φιλικής Έταιρίας, ύπερ ής τόσκι έμόχθησε και τόσον δραστηρίως ειργάσθη. Η τιμή μόνον, ότι ύπήρξε σύζυγος του Κωνσταντίνου Νέγρη, του τελευταίου έκ των θυμάτων, ήτινα προσέφερον την ζωήν των εις την έκτόμησιν της Φιλικής Έταιρίας, ότι συνεμερίσθη τον βίον, τας ανέψεις και τας κισθήματα τοιούτου άνδρός, θα ήτο ίκανή να τη έξασφαλίση την άθανσίαν, έν αι ίδαι άρεται και ή προσωπική της γυναικός άξία δέν την έτασσον μεταξυ των περιφανεστέρων γυναικείων προσωπικοτήτων του έθνους.

Σύζυγος του πρώτου διοικητού της Μολδαβίας Κωνσταντίνου Νέγρη, όστις ύπήρξεν έκ των φανατικωτέρων ιδρυτών της Φιλικής Έταιρίας, ένανυρίσθη από τας θούριας και τας πατριωτικάς ήσυχασίας του Ρήγα Φερσίου. Η τρυφερά και πατριωτική καρδιά της συνείησε να πάλλη σφοδρότατα ύπερ της ελευθερίας, ήτις άπετέλει τό ώραϊόν και μάχον όνειρον των άνδρών του 21, και ή καλλιεργημένη δίκαιότης της ήρέσατο να πλάττη τό μέλλον θαυμασίον και ιδεώδες μέλλον διά την άναγεννωμένην τότε Έλλάδα.

Και την είχαν όνειρευθή άνταξίαν του μεγάλου παρελθόντος της την Έλλάδα του μέλλοντος αι έξοχοι εκείνοι φυσιογνωμίαι της Έλληνικής Έπαναστάσεως. Την είχαν φιλοδοξήσει κυρίαν της Ανατολής, πανσθενή και κραταιάν δέσποιναν του Αΐμου, οι Έλληνες εκείνοι, οίτινες διά της μορφώσεως και

νοημοσύνης των είχαν κατορθώσει και υπό τον ζυγόν έτι να διευθύνωσιν άθρούτως τας τύχας και τας συμπερόντα του κυριάρχου και δεσπότης της τύχης και της ζωής των.

Αί γυναικείες των, αι φαναρώτιδες εκείναι, κατ' των όποιων τόσαι εξετοξέθησαν από κοινού μετά των άνδρών των υδρεις και συκοφαντίαι, ύπήρξαν έν τούτοις αι πρωτοστάτιδες της ιδέας της Έλληνικής ελευθερίας, αφού μετεχειρίσθησαν πάσαν την έπιρροήν των προς κραταίωσιν και ένίσχυσιν της ιδέας ταύτης. Δέν διητώοντο εις τους γυναικωνίτας αι γυναικείες εκείναι, έν ή πολυμάθεια και αι γνώσεις έβκινον έκ κατ'αλλήλου προς τας των άνδρών, άλλ' ούτε ήσυχούοντο εις τας ματαιότητας της χλιδής και της πολυτελείας του βίου μόνον αι διαχρηθείσαι τας γυναικείας καθήκοντα έκ της μελέτης των διασέμων προσωπικοτήτων της τε ήμετέρας αρχαιοτήτος, και της προσφάτου τότε Γαλλικής επαναστάσεως.

Η Ευφροσύνη Νέγρη, θυγάτηρ και αυτή του ήγεμόνος Νικολάου Μαυρογένους, έτυχεν άγωγής και εκπαιδεύσεως, οίκα ήρμόζεν εις την κοινωνικήν τάξιν και την οικογενειακήν περιωπήν της. Το σχολείον της δυστυχίας και καταδρομής, έν ό διηγήθε τας παιδικά της έτη, την έδιδάξεν ένωρίτατα, ότι μόνον ελεύθερος λαός δύναται να άτενίξη μετά βεβαιότητος εις τό μέλλον, και ότι οίκαδηποτε εκδουλεύσεις και άν παράσχη δουλος προς αθέτην, είναι ήμωσ πάντοτε άθυμα, τό όποιον ούτος κατασυντρίβει παιδιάζ και ιδιοτροπίας χάριν.

Θυγάτηρ αυτή μαρτυρήσαντος πατρός, δέν ήθελε να έπιφυλάξη εις τας τέκνα της μέλλον έπίσης σκοτεινόν και άβέβαιον, οίον ύπήρξε τό ίδιον έκυτής παρελθόν και παρόν. Δέν ήγνούε βεβαίως ότι ή ελευθερία της πατρίδος της θα ύψούτο επί πολυαριθμών θυμάτων, έσως δε και ή ψυχή της προησθάνετο ότι οι πρώτοι της Φιλικής Έταιρίας, έν οίς και ό σύζυγός της, θα άπετέλουν τό έκ πτωμάτων υπόβαθρον, έφ' ού θα έστήριζεν άνεγειρομένη τό άλυσόδετον σωμα της ή δούλη τότε Έλλάς.

Έν τούτοις ειργάσθη προς διάδοσιν των κυοφορουμένων τότε φιλελευθέρων ιδεών και ή αίθουσα της άπετέλει τό κέντρον των μυστικων συναθροίσεων των μεμνημένων εις αυτές όμογενων. Υπό τας μυσθόλους άνοθεσμάς των πολυτελών δοχείων της διοικητικής έν Ίασιφ αίθουσής της έκρύπτοντο τας έγχειρίδια και τας ύπλα, τας όποια κρύφα και μεταξυ δύο φιλοφρονήσεων μετεβιβάζοντο εις τους ήρωας, οίτινες υπό τοιούτων γυναικων ένθαρρύνοντο εις την ευγενή και μεγάλην άπόφασιν, να πληρώσουν με τό αίμα των την ελευθερίαν της χώρας των.

Τοιουτοτρόπως ή δρασις των έν ταις ήγεμονίαις έπιφανών Έλληνίδων περιβάλλεται με τό γόητρον και την ιδεώδη χροϊάν των πυργοδεσποινών του μεσκιάνος, οίτινες έκ της άφρανεϊας του οίκου, έν ό διηγον εγκλειστοι την ζωήν των, ένέπνεον τον ήγιον και ιερόν ένθουσιασμόν προς τους άτρομήτους ίππότας των χρόνων εκείνων. Η μόνη διαφορά ήτο ότι αι μεν πυργοδεσποιναι ήσαν άσφακτεϊς εις τους μετ' έπάλλεων και όχυρωμάτων περιφρουρούμενους πύργους των, ένθ αι ήμετεραι, έν δέν έβκινον μετά των οικείων των την προς την άγχόνην άγούσαν, ύφίσταντο ήμωσ μετά των άπορρανομένων τέκνων των παντοειδεις βραχάνους και διωγμούς, και ύπεβλάλοντο εις άνηκούστους στερήσεις και άθλιότητα.

Τοιαύτη τύχη έπεφυλάσσετο και εις την άτυχή Ευφροσύνην Νέγρη, ής ό σύζυγος αφού άνήλθεν εις τας ανώτατα των άξιω-

μάτων, διορισθείς διοικητής της Βλαχίας, ήγεμονεύοντος τότε 1806—1812 Κωνσταντίνου του Ύψηλάντου, επέπρωτο να πάση τό ύστατον έξιλκαστήριον ήθυμα έν τη αίμακτηρά έκτόμησιν της Έλληνικής επαναστάσεως.

Είχον ήδη οι της μεσημβρινής Έλλάδος εξέγερθη και ή γαλανόλευκος άκυμάτιζεν επί της μονής της Αγίας Λαύρας, όταν ή Υ. Πύλη δυσπιστούσα πλέον προς τους Έλληνες ήγεμόνας προσέθη εις την άνάρρησιν επί του θρόνου της Βλαχίας του Γρηγορίου Γκίκκ, μεγάλου Βάνου της Βλαχίας, θεωρουμένου μεθ' ήλην την φαναρωτικήν κατ'αγωγήν του ως ήθαγενοϋς. Υπήρξε τότε γενικός άνθ τας ήγεμονίας άνεβρασμός και ή Πύλη υπό τό πρόσχημα της δι' έγχωρίων ήγεμόνων άποκαταστάσεως της τάξεως, άνέλκεδεν αυτήν πραγματικώς τας διοικητικά ήνία, διά των μπκχ-μπκχσι άγώνων, ούς έταξε παρ' ταις διοικήσει της Βλαχομολδαβίας, λόγω μόν, ίνα συνδράμωσι την διοίκησιν προς άποκατάστασιν της τάξεως, πράγματι ήμωσ, όπως αυτοί διά παντός θεμιτού και άθεμίτου μέσου καταδιώξωσι τους εκεί όπαδούς της Φιλικής Έταιρίας, και δι' αύστηράς και παρδειγματικής τούτων τιμωρίας κατευνάσωσι τον έρεθισμόν των δικταθειμένων να τους μιμηθούν.

Η Ευφροσύνη Νέγρη με την νέαν ταύτην των πραγμάτων φάσιν, ήνώθησεν, ότι ή περι αυτήν μυκωμένη καταιγίς θα εξέσπα κατ' της οικογενείας της, άλλως τε τό κέντρον πάσης περι εξέγερσεως ιδέας ήτο αυτός ό οίκός της. Έν τούτοις άπότητος δέν συνεβούλευσεν εις τον σύζυγον της να άποδράση κρύφα, ως τόσοι άλλοι έκ των έπιφανών επραχων, άλλ' έθεώρει υπό της τιμής έπιβαλλόμενον καθήκον να σώση μετ' αυτού όσους δυνήθη έκ των φίλων και όπαδων του επαναστατικού κινήματος. Τούτο δέν έβράδυνε να έπιστήση την προσοχήν των κατασκόπων, οίτινες και συνέλαβον τον Κωνσταντίνον Νέγρη και άπέστειλαν ως τον έσχατον των κακούργων σιδηροδέσμιον εις Κων|πολιν.

Η προς αυτόν προαπτομένη κατηγορία της εσχάτης προδοσίας κατ' της κυριάρχου δυνάμεως διά δικδοσεως και κυκλοφορίας επαναστατικών φυλλαδίων επήνεγκε την εις τον δι' άποκερκλισμού θάνατον κατ'δικήν του έκτελεσθεΐσαν την όγδόνη Νοεμβρίου του 1822.

Η Ευφροσύνη Νεγρη μετά κρατερής ύπέστη τό νέον τουτο τραύμα. Μόλις τεσπαρχοντοϋτις κατ' την εποχήν ταύτην είχαν ύποστη διά τας φρικώδεις συγκινήσεις του άδίκου θανάτου παντός ό,τι είχαν εις τον κόσμο προσφιλέστερον. Παιδίον έτι άπώλεσε τον πατέρα της, γυνή ήδη έχανε τό μόνον στήριγμα της διά του αυτού πάντοτε πελέκειω του δημίου. Έκυψε την κεφαλήν μετ' κρατερίας και ή μεγάλη καρδιά της ήντλησε μικράν παρηγορίαν έκ της ιδέας, ότι τό αίμα αυτού ως και όλων των ύπερ της επαναστάσεως μαρτυρησάντων θα έστεροποιεί τας θεμέλια του άνδρουμένου τότε έθνικου ήμων οικοδομήματος.

ΟΙ ΚΙΝΩΝΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΒΕΛΟΝΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η πρώτη σύστασις, ήν ό οφθαλμιατρος ποιεί εις γυναικα συμβουλευομένη αυτόν διά πάθησιν οφθαλμών, είναι να απέχη από την εργάσιαν της βελόνης, ως κουράζουσιν την όρασιν. Είς τας πλουσίας και τας εύπόρους γυναικείας ή όρασις εξ-

σινει ταχύτερον των χωρικών, καθόσον αι πρώται εργάζονται σχεδόν διηνεκώς εργόχειρα της φανατικής παντός είδους, ύπερ σπουδαίως επενεργεί επί της όράσεως ως έκ της λεπτότητος αυτών.

Αί γυναικείες του Μεξικου, της Νοτίου Αμερικης, ως και αι Ιρακνδικαι και αι Γερμανίδες, εργάζονται τας λεπτότερα των έργων, επί πολυ μακρόν χρόνον, έως ού αι δυνάμεις εξαντληθούν και τας αδύνατα μέλη των δέν τας κρατουν πλέον. Αρχίζουσιν σχεδόν από της παιδικής ηλικίας και εξακολουθουν επί μακράν σειράν ετών.

Η νεωτέρα γυνή των διακεκριμένων τάξεων τον πλείστον χρόνον διέρχεται εις χείρας του οφθαλμιατρού. Υποφέρει πλείστας βραχάνους, και τό δυστύχημα είναι, ότι οι ειδικοί ούτοι δέν ποιουν γνωστόν εις αυτές ποία ή πηγή του κακού, τό όποιον δημιουργεί μόνον ή κατ'απόνησις της όράσεως υπό φως κακώς κανονισμένον. Διότι αι πλείσται εξ ήμων εργάζονται τη βοηθεία άτελους φωτός, υπό τας παχέας και σκοτεινάς παραπετάσματα, τας όποια, είναι ό θάνατος των οφθαλμών. Ουδέμιαν ιδέαν έχουν του κακού, ύπερ προσενούν εις έκυτάς αι ούτως ενεργούσαι. Αλλως τε είναι και του συρμού τας κακώς φωτιζόμενα δωμάτια.

Μακρά περα άπέδειξεν, ότι έν αι κυρίαί ειργάζοντο έν πληρει φωτί, και έν οι οφθαλμοί των επασχον, ταχέως θ' άνελάμβανον. Διότι ό οφθαλμός εξοικειούται με τό φως της ήμέρας, και τας νεύρα αυτού δέν στενοχωρούνται προσπαθούντα να διακρίνουν τ' άντικείμενα. Υπό άσθενές φως τούαντιον άπαιτείται προσπάθεια συνεχής και κινδυνώδης έν ταύτω. Είναι δε άνήγη τό φως να πίπτη επί του εργοχείρου και ούχι επί των οφθαλμών και έκ των άνωθεν ό βρος ούτος είναι άπαράίτητος. Το άντανκαλώμενον φως κατέστρεψε πολλας όράσεις, έκτός των σκοτεινών δωματίων, ήτινα έπιφέρουν πλείονα κακά.

Αί παρ' τό παράθυρον εργάζόμεναι ή έκτός, ένθα και ή έλαχίστη ύπάρχει άντανάκλασις, ής θέτουν έν αλεξίρωτον προς τό μέρος, ένθα άντανκαλξ τό φως.

Υπάρχει έν μέσον αρκετά καλόν του άνκαουφίζειν τους οφθαλμούς των γυναικων, τους ώραίους αυτούς δυστυχεις οφθαλμούς, τους ταχέως εξαντλούμενους ένεκα της άδικούπου προσηλώσεως εις την βελόνην και την κλωστήν, είναι δε, και ής μη δυσχεστηθούν οι κύριοι, είναι λέγομεν, να εργάζωνται και αυτοί ολίγον. . . Καλόν θα ήτο τας μικρά παιδία να συνείηζον άπ' αυτής της νεαρής των ηλικίας εις έργα ραπτικής. τούτο δέν θα ήτο άπρεπές δι' αυτά.

Πρακτικαί μητέρες δίδουν εις τας τέκνα των τας τε άρρενα και τας θήλεα να παρασκευάζωσι τας ένδύματα της κούκλας. Τας μανθάνουν, ούτως είπειν, τον χειρισμόν της βελόνης, της κλωστής και ύλα τας συναφή προς την ραπτικήν, κατ' αρχήν μικρά στριφώματα και καθεζής. Βηθημόν διά του τρόπου τούτου κομψαί ένδυμασίαι έτοιμάζονται και τας παιδία χάρου ήμα δε και άποροϋν πώς κατωρθώθη τό θαύμα τούτο. Ένωσεται ότι πρέπει ν' άνταπύωνται όταν θέλουν αυτά και όχι, όταν και ύπως οι μεγάλοι έννοουν την άνάγκασιν. Η δε καθήκον της εργασίας πρέπει να είναι τό πρώτον μέλημα της μητρος. Ούτως ή ήμιλλα και φιλοτιμία των μικρών εξάπτεται, καθόσον βλέπου μικρά άριστουργήματα εξεργόμενα των χειρών των. Ούχι δε και ήσκαπον εργάσιαν, διότι τό μικρόν όταν άσχο-

Ἰδῆ ἐν αἰθούσαις εἰκόνας μετὰ λεπτοτέρως καὶ τελειοτέρως ἐργασίας. Αἱ δεσποινίδες Προσκαλέντη περιστάμεναι κατὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐδέχοντο τὰ συγχαρητήρια τῆς ἐλεγκτοτέρως μερίδος τῆς κοινωνίας Πειραιῶς ἀποθρυμζούσης τὸ κλλιτεχνικὸν αὐτῶν τέλαντον.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 14ῃ Ἰουνίου 1895.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΩΔΕΙΟΥ

Περαιτωθεσίων τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων τοῦ Ὡδείου, ἔτυχον ἐπαίνων διακριθεῖσαι κατ' αὐτὰς αἱ ἀκόλουθοι μαθήτριαί καὶ μαθηταί.

Πρῶτον Ἑπαινον διὰ τὸ Κλειδοκύμβαλον. Αἱ Δες: Ἀννέτα Νοταρᾶ, Ἀντιόπη Γιοτοπούλου καὶ Αὔρα Δρακοπούλου.

Δεύτερον Ἑπαινον διὰ τὸ Κλειδοκύμβαλον. Αἱ Δες Σοφία Βέλλα καὶ Σμαράγδα Πετροπούλου.

Τρίτον Ἑπαινον διὰ τὸ Κλειδοκύμβαλον. Αἱ Δες Σμαράγδα Βενιζέλου, Ἀνθὴ Δαμάσκου, Ἀγγελικὴ Τσώτσι, Ἀλεξάνδρα Ἐμπεδοκλῆ, Οὐρανία Τζαλέπη, Εἰρήνη Καλογερεῖ, Εὐχαρις Κασσιμάτη, ὁ μαθητὴς Γεώργιος Ραζῆς καὶ ἡ Δες Αὐγουστίνα Ἐργαστριᾶση.

Τρίτον Ἑπαινον εἰς τὴν Μυνοδίαν. Ὁ μαθητὴς Κ. Βακαρέλλης καὶ αἱ Δες Δάλα Ῥοντοπούλου, Ἄννα Πουλλίου, Εὐρῆ Ἐμπεδοκλῆ καὶ Ἀλεξάνδρα Ἐμπεδοκλῆ.

Τρίτον Ἑπαινον εἰς τὸ Βιολόν. Οἱ μαθηταὶ Ἀλεξ. Καζαντζῆς, Ὁσων Δέρνερ, Κ. Ἀρεντούλης καὶ Γεώργιος Μαρῖνος.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐν Βουδαπέστη Ecole Royale d'Eger κ. Φραγκίσκος Κεμένυ, δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων Ἐπιτροπείας κ. Τιμολέοντα Φιλήμονα ὑπὸ ἡμερομηνίαν τῆς 9)21 Ἰουνίου, ἐγνώρισεν αὐτῷ τὸ λίαν εὐχάριστον γεγονός, ὅτι ἡ Οὐγγαρία θέλει μετάρχει τῶν ἐν Ἀθήναις τελεσθησομένων τῷ 1896 Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων. « Ἡ Οὐγγρικὴ Κυβέρνησις (ἔχει ἡ ἐπιστολὴ) ἀπῆλθον πρόσκλησιν πρὸς τὰς διαφόρους γυμναστικὰς Ἐταιρίας, ὅπως ὀνομάτῳσιν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν οὓς ἂν ἤθελον κρίνει ἀξιόους νὰ μετάρχωσι τῶν Διεθνῶν Ἀγῶνων. Ἐπίσης ἡ Οὐγγρικὴ Κυβέρνησις καὶ τὴν ὕλικήν συνδρομὴν αὐτῆς θέλει παράσχει εἰς τὸ Ἔργον καὶ θέλει ἀποστείλει εἰδικὸν ἀπεσταλμένον, ὅπως προβῆ εἰς τὴν σχετικὴν περὶ τούτου ἔχθεσιν».

— Περὶ τούτου οὔτε λόγος δὲν πρέπει νὰ γίνηται, τὸ ὄνομα ὅπερ φέρεται δὲν θὰ σοὶ ἐπιτρέψῃ ποτὲ ἀνεξαρτησίαν ἐπιβλαβὴ δια τὴν ὑπόληψίν σου Ἄλλ' ὀνειροπολήσασιν νὰ εἰμεθα συγγενεῖς ἐν τῇ χαρᾷ ἡ εἰμυκρμένη ἠθέλησε νὰ εἴμεθα ἐν τῇ λύπῃ. Ἄς ὑποταχθῶμεν εἰς αὐτὴν ὅκα μείνης ἐτ' ἐμοῦ, ἀγαπητὴ μου ἀνεμιά, ἐνόσω ζω' Ἄλλως τε συμπαθῶ πρὸς σέ. Ἐστέλλα, πλέον ἀφ' ὅ, τι ἐνόμιζον πολλὰ πράγματα ἐν σοὶ μοὶ ἐνθυμίζον τὸν Ραυμόνδον, καὶ πολλὰ ἄλλα συμφοροῦντα μὲ τὸν χαρκτηρῶ καὶ τὴν φύσιν μου. Τέλος προτιμῶ νὰ σ' ἐγυφίην τοιαύτην οἶα εἰσαι: μὴ ὁμιλῆς λοιπὸν περὶ ἐγκαταλείψους.

Ἡ Ἐστέλλα ἔκλινε πρὸς τὴν λευκὴν χεῖρα τῆς γραίας φίλης της καὶ ἀπέθεσεν ἐν φιλίᾳ ἀγάπης: ἡ κ. Μονκλάρ τὴν ἔσφιγγεν εἰς τοὺς βραχιόνιας της καὶ σιωπηλῶς ἀπεχωρίσθησαν.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπῆλθον. Ἐπεσκέφθησαν βαθυμῶδον τοὺς γηραιοὺς πύργους, τὰς ἐκκλησίας, τὰ ἀρχαῖα ἐρείπια ἐξ ὧν εἶναι ἐγκατασπαρμένη ἡ Νορμανδία, καὶ ἀκολούθως διηθύνησαν πρὸς τὸ ὄρος τοῦ Ἁγίου Μιχαήλ, ὅτε μὲν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ὅτε δὲ ἐφ' ἀξίξης. Διῆλθον τινὰ διηλθον μὲ παλαιῶν ἀμαξῶν μὲ δύο ἵππους τὴν μεγάλην κοιλάδα τοῦ Λεσσαί, καὶ ἀρού ἐπεσκέφθησαν τὸ μεγαλοπρεπὲς μοναστήριον, διηθύνησαν πρὸς τὴν Κουτάν. Ἡ ἄσορο: γῆ ἐξετείνετο περίε αὐτῶν πανταχόθεν κεκαλυμμένη ἐξ ἀκανθῶν. Ἡ Ἐστέλλα ἀνέπνευε τὴν διαπεραστικὴν καὶ λεπτὴν εὐωδίαν τῆς ἐρείκης, ἥτις φύεται ἀφθόνως εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα.

— Δὲν ἠξέρω διατί, εἶπεν αἰῶνης ἡ Ἐστέλλα μοὶ ἔρχεται πολὺ συχνὰ εἰς τὴν μνήμην ἡ θαλαμηπόλος τῆς μητρός μου: ἡ ἀνάμνησίς της συνδέεται μὲ τὰς ἀφόρους ταύτας γαίας, τὰς ὁποίας ποτὲ δὲν εἶδον, ἀλλὰ περὶ τῶν ὁποίων πολλὰκις μοὶ ὠμίλει.

— Κατ' οὖν εἶδω: ἠρώτησεν ἡ κ. Μονκλάρ. — Ὅχι! ἐγεννήθη εἰς Βρεττανίαν δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῦ . . ἐληθμόνησα πολλὰ πράγματα τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας.

Διῆλθον τέλος τὴν πεδιάδα ἐκείνην καὶ τὰ κωδωνοστάσια τῆς μητροπόλεως τῆς Κουτάν: ἐπεφάνθησαν ἐπὶ τοῦ χροσίζοντος ὀρίζοντος πέραν πρὸς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν αὐτῶν εἰς τὴν ξενοδοχεῖον, ἡ Ἐστέλλα καὶ καὶ ἡ θεὰ διηθύνησαν πρὸς τὴν θαυμασίαν ταύτην ἐκκλησίαν, μίαν τῶν τελειοτέρων τοῦ κόσμου. Παρὰ τὸ προκεχωρημένον τῆς ὥρας, ὁ σκευοφλάτας ἐπρότεινε νὰ τὰς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ πύργου, ὅπως ἐκείθεν θαυμάσουν τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Ἡ κ. Μονκλάρ ἠρνήθη καὶ παρεκίνησε τὴν Ἐστέλλαν ν' ἀναβῆ. Αὕτη ὑπήκουσεν. Ἀνῆλθεν ἀκολουθοῦσα τὸν ὀδηγὸν της πολλὰς βαθμίδας ἄλλας φω-

Ἡ κ. Κεμένυ ζητεῖ τὰς δεούσας πληροφορίας ἀπὸ τῆς Γενικῆς Γραμματείας, τὰς συντελούσας εἰς τὴν διαφώτισιν τῆς ὑποθέσεως, αἵτινες ἀποσταλήσονται αὐτῷ ἄνευ ἀναβολῆς.

— Ὁ ἐν Μκσσαλίᾳ κατοικῶν διαπρεπὴς καὶ πατριωτῆς ἱατρός κ. Σταῦρος Μεταξῆς ἀπέστειλεν εἰσφορὰν ἐκ δρχ. χιλίων ὑπὲρ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων.

— Ὡς πληροφοροῦμεθα δὲ οὐχὶ ὀλίγα καὶ σημαντικὰ εἰσφορὰ ἀναγγελλήσονται ἐντὸς βραχείου χρόνου.

— Ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ αἱ ἐργασίαι προχωροῦσιν, ἐν πλῆθι δραστηριότητι. Ἀπὸ τῆς Δευτέρας τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἤρξατο ἡ τοποθέτησις τῶν μαρμάρων τοῦ κρηπιδώματος τῆς σφενδόνης.

— Ἡ ἐξεργασία τῶν μαρμάρων ἐκτελεῖται τελεία, ἀπειρῶς κρείστων ἢ ὁποία ἐγένετο κατ' ἡν ἐποχὴν Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς, περὶ τὸ 138 μ. Χρ. κατεσκευάσεν τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον ὅλον ἐκ μαρμάρου. Τότε ἡ τέχνη ἦν ἐν τελείᾳ παρακμῇ, ἡδῆ δὲ εὐτυχῶς εἰτῆλθεν εἰς τὴν περιόδον τῆς ἀναγεννήσεως αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ὁμιλος Φιλοτέχνων. Τὸ ἐπίσημον γεῦμα τοῦ Ὀμίλου τῶν Φιλοτέχνων, τὸ ἐπιφραγίσαν τὰς ἐργασίας τῆς χειμερινῆς περιόδου διεξήχθη ἐν εὐθυμίᾳ καὶ ζωηρότητι. Πολλὰ κυρία, μέλη τοῦ Ὀμίλου μετέσχον τοῦ γεύματος τούτου, προπόμενοι ἐνθουσιώδεις ἀντηλλάγησαν καὶ ἄμματα καλλιτεχνικὰ ἐπεσπράγισαν τὴν ὥραιαν αὐτὴν παρὰ τὰς Φαληρικὰς ἀκτὰς ἐορτὴν τοῦ πολλὰ ὑποσχόμενου νέου ἀλλὰ προοδευτικωτάτου τούτου Ὀμίλου.

Εἰς τὴν ἰτιὰ ἀπὸ κάτω Τοιοῦτον φέρει τίτλον νέου κωμειδύλλιον τοῦ κ. Δ. Καμπούρογλου, τοῦ ποιητοῦ τῆς Νεράιδας. Ἀναπαριστᾷ τὸν ἀφελῆ καὶ ἀγροικὸν βίον τῶν χωρικῶν μὲ τὰς ἀγαθότητας καὶ κακίας των, ἐπειδὴ δὲ ἡ σκηνὴ ὑποτίθεται εἰς Μέγαρον ἔχομεν καὶ τὴν Τράταν χορευομένην ὑπὸ νεαρῶν χωρικῶν.

Ὁ συγγραφεὺς κληθεὶς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐχειροκροτήθη, ὡς καὶ οἱ ἠθοποιοὶ οἱ ὑποδυθέντες ἐπιτυχῶς τὰ μέρη των.

Περὶ τῶν παρὰ τοῦ θιάσου τοῦ κ. Κοτοπούλη ἀναδιδασθέντων ἔργων θὰ γράψωμεν προσεχῶς.

ΕΓΧΩΡΙΟΣ ΖΑΧΑΡΙΣ

Ἐλάθωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς κομψὸν κωτιδίον τὴν Ζάχαριν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, προσερχομένη ἐκ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐργοστασίων τοῦ ὁμογενοῦς κ. Χρηστάκη Ζωγράφου.

Εἶναι γλυκυτάτη καὶ τελεία τὴν κατασκευὴν ὡς καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ, προτιμητέα ὅμως ταύτης, διότι εἶναι προτὸν τοῦ τόπου μας καὶ ἡ ἐπεξεργασία αὐτῆς παρέχει ἄριστον εἰς τόσους ἐργάτας τῶν ἀπεράντων ἐργοστασίων τῆς νέας ταύτης βιομηχανίας μας.

τιζόμενας καὶ ἄλλας κεκρυμμένας εἰς τὸ ἡμίφως. Ἐφθασε τέλος πρὸς τὸ ὕψος, καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ της ἀνεβλήθη τὸ ὠραϊότερον καὶ μεγαλοπρεπέστερον τῶν φυσικῶν θεαμάτων. Ἰπὸ τοὺς πόδας της ἡ πόλις ἡμικρυπτομένη εἰς τὸ λυκόφως, ὑπεράνω ὁ κυανῶν οὐρανὸς ἐκτάκτου καθαρότητος, καὶ ἐμπροσθεν αὐτῆς πρὸς δυσμας ἡ μαρμαίρουσα θάλασσα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ βραχῶδη, μὲ νησιά ἐσπαρμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

Μελαγχολία ἄρητος κατέλαθε τὴν ψυχὴν τὴν Ἐστέλλης: ἐσκέωθη τὰς χεῖρας τῶν Ἰνδιῶν, αἵτινες κἀνοῦται ζῶνται ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ συζύγου της. Μεγάλῃ νῆσος μακρόθεν εἰς τὸν ὀρίζοντα τῆ ἑρπαινο ὡς γιγαντώδες μαιωσιλεῖον. Δὲν θὰ ἦτο καλλίτερον νὰ ἔλανετο μετὰ τοῦ Ραυμόνδου εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο. Ἐνθα ἐπῆντο ἐναρκλιζόμενοι, οὕτως εἶπεν, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ;

Βεβαίως δὲν τὸν ἠγάπησέ ποτε δι' ἔρωτος, ἀλλὰ τὰ οἰνεῖα παιδιά, αἱ χῆραι αὐταί, γνωρίζουν τί ἐστὶ ἔρωτος;

Ἀρῶ ἑθιμάξαι: τὸ πλῆρες μεγαλείου ἐκεῖνον τόπιον, ἵνα μὴ τὴν καταλάβῃ τὸ σκότος εἰς τὴν δαιδαλώδη ἐκείνην κλίμακα, κατῆλθε καὶ μετὰ κάθοδον, ἥτις διεγράφετο ἤδη ὡς σκιά, παρετήρησε γύρω καὶ μετὰ κόπου κατῶρθε ν' ἀνεύρη διὰ τοῦ βλέμματός της κ. Μονκλάρ καθημένην ἐκεῖ που. Μόλις ἔκαμε νὰ στραφῇ καὶ παρατηρῆσῃ πρὸ τῶν ποδῶν της σχῆμά τι, γυναικῆ τινα γονυπετῆ, δύο βήματα μακρὰν αὐτῆς.

Ἦτο γυνὴ ἠλικιωμένη, καὶ ἐνδεδυμένη ὡς Νορμανδῆ. Ἐκαλύπτετο διὰ μακροῦ μανδύου, ὡς χῆρα ἢ ὄρφανῆ. Καλύπτετο συνεπιτυγμένη ἐκάλυπτε τὴν κεφαλὴν της καὶ τὸ ἦμισυ τοῦ μετώπου της. Ἡ ἐνδυμασία της ὡς μοναχῆς, ἐπληρῆς τῆν Ἐστέλλαν. Ἐστᾶθη. Ἡ γυνὴ ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς αὐτὴν, δύο ὀφθαλμοὺς σκευοφλάτας πρὸς τὴν πνευθῶν ἐνδυμάτων της: Ἀνάμνησις μακρὴν διῆλθε τοῦ πνεύματος τῆς Ἐστέλλης ἔκυψε πρὸς τὴν γυναικᾶ, καί. . .

Ροζαλία! εἶπεν χαμηλοφώνως, ἐκτείνουσα τὴν χεῖρα. Ἡ μελανὰ ἐνδεδυμένη γυνή, ὠλίθησε διὰ μέσου τῶν ἐδῶν καὶ ἤρανῆθη εἰς τὴν σκιά. Ἡ Ἐστέλλα ἔθεσε τὴν χεῖρα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐπανῆλθεν πρὸς τὴν θεῖαν της, ἣν ὠδήγησεν εἰς τὸ ὑπαίθριον.

— Φαίνεται τεταραγμένη, διατί; τὴν ἠρώτησεν ἡ Μονκλάρ. — Νομίζω πῶς εἶδα πρὸ ὀλίγου τὴν θαλαμηπόλον τῆς μητρός μου, ἡ μάλλον τὸ φάντασμά της.

(Ἀκολουθεῖ).